

वाघमगस्त्यनाम् ॥ सलिलमसरपात्रयोञ्जितं यहन-
परिवेष्टितमूर्तिभिर्भुजङ्गैः । फण्डिजनितविषाग्निस्मदुष्टं
भवति शिवं तदगस्त्यदर्शनेन ॥ स्मरणादपि पापमपा-
कुरुते किञ्चित् ? स्तुतिभिर्वरुणाङ्गरुहः । सुनिभिः कथितोऽस्य
यथार्थविधिः कथयामि तथैव नरेन्द्रहितम् ॥ संख्या-
विधानात् प्रतिदेशस्य विज्ञाय सन्दर्शनमादिशेज्जः ।
तच्चोच्चयिन्यामगतस्य कन्यां भागैः स्वराख्यैः स्फुट-
भास्कारम् ॥ ईषत्प्रभिक्षेऽरुणरश्मिजालैर्नैशेऽन्धकारे दिशि
दक्षिणस्याम् । सावत्सरावेदितदिग्बिभागे भूपोऽर्घसूर्यां
प्रयतः प्रयच्छेत् ॥ इत्युक्तान्ते उपसंहृतं यथा “दृश्यते स
किल हस्तगतोऽर्कं रोहिणीसुपगतोऽस्तसुपेतीति” ।

अगस्त्यसंहिता स्त्री अगस्त्यनिर्मिता संहिता । रामचन्द्र-
विष्णुवामनादिपूजैतिकसंख्यातबोधके शास्त्रभेदे ।

अगस्त्योदय पु० अगस्त्यस्य नक्षत्ररूपेण दक्षिणस्थस्य उदयः ।
अगस्त्यनक्षत्रोदये तस्य च नक्षत्रस्य दक्षिणस्थितत्वेन
उत्तरदिग्वासिनां सर्वदा दर्शनयोग्यता नास्ति, तस्योदयस्य
भाद्रपदे भवति “यस्तु भाद्रपदे मासि उदिते कलसोज्ज्वले
इति” पुराणम् । तद्विवरणस्य अगस्त्यचारशब्दे दर्शितम् ॥
तस्योदये जलादीनां प्रसन्नत्वं “प्रससादोदयादम्भः कुम्भयो-
नेर्महौजसः इति” रथावुक्तम् ।

अगाध त्रि० गाध-प्रतिषायाम् घञ्-न०ब० । अतिगभीरे ।
क्षिप्त्रे न० । गाधः निमूसीमा स नास्ति यस्येति ।
नीचसीमारहिते “साक्ष्यगाधे भये सन्नेति” पुरा० दुर्बोधे
च । “अगाधस्नानघागुणा” इत्यमरः । [छन्दे ।

अगाधजल पु० अगाधं जलमत्र । अतिगभीरजले
अगार न० अगम् न गच्छन्तश्छति प्राप्नोति अग+अ-
अण् । गृहे । “तत्रागारं धनपतिगृहानिति मेघ० ।

अगिर पु० न गीर्यते दुःखेन ग-बा० क न०त० । स्वर्गे ।
अगिरौकस् पु० अगिरः स्वर्ग ओकोवासस्थानं यस्य । देवे ।
अगु पु० न गौः किरणोऽस्य । राहुग्रहे स्वर्गालोकाभावे
तमसि । गोशून्ये त्रि० ।

अगुण पु० न०त० । गुणविरोधिनि दोषे । “तद्वः सर्वं प्रवक्ष्यामि
प्रसवे च गुणागुणमिति” श्रुतिः न०ब० । गुणरहिते त्रि०
“भक्तिप्रीतिप्रणयसहितं मानदम्भाद्यपेते चेतोऽस्त्राकं गुणवद-
गुणं गोदृष्टं देहमेतत्” इत्युक्तवदूतः ।

अगुश न० न गुरुयस्मात् । खनामप्रसिद्धे, अगुरुचन्दने
“धूपैश्चागुरुगन्धिभिरिति” शिंशपा वृक्षे (शिंशु) च । गुरु-
भिन्ने, उपदेशकशून्ये त्रि० । गुरुवर्षभिन्ने लघुवर्षे पु०

“अगुरुचयुष्कं भवति गुरु द्वौ घनकुचयुग्मे, शशिवदना-
साविति” श्रुतबोधः । गौरवरहिते गौरवविपरीतलाघव-
वति त्रि० ।

अगुरुशिंशपा स्त्री अगुरुःसारो यस्याः तादृशी शिंशपा
मध्यपदलोपित० । (शिंशु) इति प्रसिद्धे शिंशपावृक्षे ।
अगूढगन्ध न० न गूढो गन्धो यस्य ईव० हिङ्गुद्रव्ये । तद्वि-
र्यास्योत्कटगन्धत्वात्तथा । अगुरुसौरभे द्रव्यमात्रे त्रि० ।
अगृभीत त्रि० न गृहीतम् कान्दसत्वात् हस्य भः । अगृ-
हीते, “जयजय जहृजामगृभीतगुणमिति, भाग०श्रु० ।
अगौकस् पु० अगः पर्वत ओकः स्थानं यस्य । शरभे पशौ
पर्वतवासिनि त्रि० ।

अग्नामरुत् पु० द्वि० इ० आनङ् । एकहविरुद्देश्ययो
स्तन्नाम्नोर्देवयोः । तौ देवते अस्य अण् । आग्निमा-
रुतं हविः । [देवयोः ।

अग्नाविष्णु पु० द्वि० इ० आनङ् । एकहविर्भोक्तोस्तन्नामकयो
अग्नाथी स्त्री अग्नि+एङ्-डीष् । अग्नेर्यौषिति स्वाहा
ख्यायाम् । “वरुणानी नचाग्नयी तस्याः सिमन्तिनी
समेवि” भाट्टः । सा च दक्षकन्या तस्याश्चाग्निप्रयताकथा
महाभारते “दक्षस्याहं प्रिया कन्या स्वाहा नाम महा-
भुज ! ॥ बाल्याद् प्रभृति नित्यञ्च जातकामा हुताग्ने
स न मे कामनां पुत्र ! समग्रं जानाति पावकः । भ्रूच्छामि
शाश्वतं वासं वस्तु पुत्र ! सहाग्निना । खन्द उवाच ।
हव्यं कव्यञ्च यत् किञ्चिद्द्विजा० नामाथ संस्कृतम् ।
होष्यन्त्यग्नौ सदा देवि ! स्वाहेत्युक्त्वा ससुदृतम् । अद्य
प्रभृति दास्यन्ति सुवृत्ताः सत्पथे स्थिताः । एवमग्निस्त्वया
सार्द्धं सदा वक्ष्यति शोभने” ! वन० माक० प० ।

अग्नि पु० अङ्गति जङ्गं गच्छति अग्नि-नि नलोपः । अग्नौ
खनामप्रसिद्धे तेजोभेदे, तेजसि आकाशाद्वायुर्वायो-
रग्निरग्नेरापोद्भूतः पृथिवी, इति” श्रुतिः । तत्र
तेजःपदार्थस्तावद्विविधः सूक्ष्मः स्थूलश्च । सूक्ष्म-
वायुसंभूतः सूक्ष्मवायुसंभूतः सूक्ष्मः पञ्चीकृतस्तु
स्थूलः “तासां त्रिवृतं त्रिवृतभेदैकां करोतीति”
श्रुतौ त्रिवृतकरणस्य पञ्चीकरणस्याप्युलक्षणत्वम् ।
पञ्चीकरणप्रकारश्च पञ्चीकरणशब्दे वक्ष्यते । तथा
च भूतान्तराष्टमभागमिश्रितेन स्वस्वार्द्धभागेन उत्पन्नः
पञ्चीकृतः । तस्य च पञ्चात्मकत्वेऽपि “वैशेष्यात्तद्वाद्
इति” शरीरकोक्तेः भूयस्त्वात् तैजसत्वव्यवहारः ।
सोऽयं स्थूलो वङ्गः प्रकारान्तरेण त्रिविधः भौमः